

Cuvântul redactorului

Asigurat în România

Liviu Dubei*

Secția Chirurgie generală
Spitalul Municipal „Sf. Doctori Cosma și Damian” Rădăuți

Sănătatea unei națiuni stă în calitatea asistenței medicale pe care statul o asigură cetățenilor ei. În ecuația acestei probleme intră asiguratul, medicul, companiile de asigurări și mediul politic. Voi discuta deocamdată doar de primele două componente ale acestei ecuații: asiguratul și medicul precum și relația dintre aceștia. Pacientul asigurat are dreptul la asistență medicală în relația contractuală care privește asigurarea. Medicul are dreptul și obligația de a asigura asistență medicală la solicitarea pacientului și cu acordul acestuia sub semnătură. Medicul are nevoie de contract cu compania de asigurări pentru a putea asigura asistență medicală? O întrebare care nu-și prea are sensul. Și totuși...

În primul rând pentru a-și putea desfășura activitatea de acordare a asistenței medicale, fie în mediul privat, fie în mediul public, medicul depune o serie de documente care dovedesc capabilitățile sale. Ceea ce trebuie, în viziunea mea și care cred că este cea corectă, este ca pacientul să aibă un contract de asigurare prin care compania de asigurări se angajează să-i plătească anumite servicii medicale de care va beneficia într-o perioadă dată. Pacientul trebuie conștientizat de acest fapt, iar companiile de asigurări trebuie să întocmească documentele de asigurare în conformitatea cu regulile din domeniu. Pacientul trebuie să știe foarte clar ce obligații are și ce

drepturi. Trebuie să știe de ce servicii medicale poate beneficia, de câte ori pe an, în ce quantum, etc.

Din punctul meu de vedere, medicul sau unitatea medicală către care se adresează un pacient asigurat nu trebuie să aibă un contract anume. Ceea ce consider eu extrem de normal este ca toate persoanele fizice autorizate sau unitățile medicale care asigură asistență medicală să fie acreditate. Pacientul are dreptul să se adreseze oricărei unități medicale acreditate, iar compania de asigurări are obligația să-i deconteze serviciile medicale. Quantumul serviciilor trebuie să reprezinte valoarea corectă a acestora. În permanență în media s-a vorbit despre egalizarea prețurilor din est cu cele din vest. Dar ceea ce constatăm este că unele prețuri sunt mai egale decât altele. Limitarea sumelor decontate către unitățile medicale publice sau private va reduce în mod semnificativ calitatea serviciilor medicale, va face imposibilă re tehnologizarea unităților medicale și refacerea spațiilor medicale conform cerințelor internaționale spre care tindem.

Dar ce facem cu pacientul neasigurat? În cazul mediului privat situația este foarte clară pacientul plătește contravaloarea serviciilor efectuate. În cazul pacientului neasigurat care se adresează unităților publice situația este delicată. În primul rând dacă serviciile de care beneficiază sunt ambulatorii valoarea acestora

* Adresă corespondență autor: Dr. Liviu Dubei, MD, PhD, Spitalul Municipal „Sf. Doctori Cosma și Damian” Rădăuți,
E-mail: liviudubei@yahoo.com

este mult sub nivelul cheltuielilor, iar dacă este internat, plata se face la nivelul cheltuielilor pe zi de spitalizare care nu includ prețul manoperelor medicale (aceste manopere au un cost de 0 RON). În momentul de față nu se știe cât costă un gest medical. Este mult mai important cât cheltuim pe curentul electric, mâncare, alte utilități decât cât valorează o procedură medicală.

De aceea militez pentru a se introduce contractele de asigurat întocmite după toate regulile din domeniu. Acesta ar fi un prim pas pentru crearea unui cadru corect, concurențial în care să se poată dezvolta medicina românească. Este singurul mod în care medicina din țara noastră poate evolua și este, cred, singurul mod în care fluxul de medici către vest va încetini. Într-un domeniu concurențial

ascensiunea unui medic este una bazată pe fapte, bazată pe știință, bazată pe valoare. Pentru a putea merge înainte trebuie să așezăm calitatea serviciilor medicale acolo unde-i este locul. De aceea cred că trebuie să facem ceva din acest punct de vedere, pentru că e păcat să pierdem mulți oameni care merg și tratează pacienți în alte țări. Este interesant de văzut o statistică în ceea ce privește pacienții români tratați la un singur spital din Austria: aproape 18.000 de pacienți au venit din România. Nu cred că am dori să știm câți pacienți au plecat din România într-un an.

Avem o școală medicală de bună calitate. Să nu o irosim.